

בעזהשי"ת

מקשיבים לקולך

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה מיוחדים
המקרבים את הלבבות לאהבת ה'

אחרי מות - קדושים

נערך ונלקט מתוך שיעורים יומיים שנמסרו מפי מגיד המישרים
הרה"ג פינחס אליהו פרץ שליט"א

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
שיעור בשבת בשעה 17:15

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתרים "דרשו" "לדעת" "קול הלשון"
וכן ניתן להורידו מעמדות קול הלשון ברחבי הארץ
© כל הזכויות שמורות למערכת
להזמנת הרב להרצאות ושיעורי תורה 052-7654865

המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865

פרשת אחרי מות קדושים תשפ"ג

הוא יוכל לוותר על עקיפה בתור... אם אין לו את ההרגל הזה לוותר ולהוריד מעצמו בשביל בורא עולם, אז יהיה לו קשה מאוד לוותר בבין אדם לחבירו.

לכן בתור התחלה, התורה אומרת: אתה רוצה להצליח בבין אדם לחבירו? תתחיל ללמוד שמוותר לך לוותר ולא לקבל כל מה שאתה רוצה, ורק כך תוכל להיות מושלם בבין אדם לחבירו...

ומביא ראייה מדהימה מהגמרא במסכת "יומא" [פ"ב] שמספרת: על אשה מעוברת שהריחה ריח של מאכל ביום הכיפורים, ואם לא יתנו לה היא יכולה להגיע למצב של סכנה... באו לרבי, וסיפרו לו עליה.

אמר להם: לכו ותלחשו לה באוון ש"יום כיפורים היום" לחשו לה ונרגעה, והתינוק שנולד היה ר' יוחנן, שאמרו עליו שמאז שהוא היה בבטן אמו, ראו את הצידקות שלו, ראו זאת

איך אפשר לוותר על

חניה???

בפרשיות "אחרי מות - קדושים" ישנו הבדל בין פרשת "אחרי מות" שכל הפרשה מדברת על מצוות של בין אדם למקום, לבין פרשת "קדושים" המדברת על מצוות שבין אדם לחבירו.

והדבר המעניין, שפרשת קדושים המדברת על מצוות שבין אדם לחבירו פותחת עם פסוק שמתאים יותר לפרשת אחרי מות: "קדושים תהיו כי קדוש אני" שואל הרב ניימן זצ"ל מה קשור לבין אדם לחבירו שאני אהיה קדוש???

מתרץ ר' יעקב ניימן זצ"ל בספרו "דרכי מוסר": שזה כן קשור!!! בין שאם אדם התרגל שיש מצב שהוא מוותר על רצונות ותאוות למען בורא עולם, למען "הקדושים תהיו" רק אדם כזה יוכל לוותר גם על חניה...

שלו זה בין אדם לחבירו???? מה זה קשור לאכילה של יום כיפור?????

והתשובה שבשביל להרגיש את סבלם של העניים ולא להרע להם, בשביל להיות אדם שמוותר למען הזולת, צריך אדם שהתרגל להוריד מעצמו, אדם שיודע לוותר על רצונותיו האישיים למען בורא עולם.

ומסיים בפנייה לאנשי הממשל שמפנים תקציבי ענק להתמודדות עם הפשע, שבמקום זה ישקיעו בשיעורי תורה לנוער, כי רק על ידי ההתקרבות לקדושה, הם יוכלו למגר את כל הבעיות של בין אדם לחבירו.

ולמה????? כיון שהם יתרגלו מגיל קטן שמותר להוריד קצת מהרצונות והציפיות שלנו למען בורא עולם.

עוד מקום שרואים את זה ב"פרשת יתרו" שיתרו נותן עיצה למשה רבינו, שיקח עזרה וישים דינים נוספים, כיון שהוא לא יכול לדון את כל העם לבדו, שיפחית מהעומס הקיים.

באמצע הפרשה שם מוזכר פסוק שלכאורה אין לו קשר למה שנאמר

כאשר לחשו לו שיום כיפורים היום והוא נרגע.

וקראו עליו את הפסוק: "בְּטָרֶם אֶצְרְךָ בְּבֶטֶן יְדַעְתִּיךָ". [ירמיהו א' ה']

והגמרא שם מביאה עוד סיפור על מעוברת שהריחה ריח של מאכל ביום הכיפורים, באו לר' חנינא, וסיפרו לו עליה, אמר להם: תלחשו לה באוזן ש"יום כיפורים היום" לחשו לה, אבל היא לא נרגעה, ולא היה מנוס ונתנו לה לאכול.

והתינוק שנולד היה שבתאי אצר פירי, סוחר רשע שהיה מפקיע שערים, מוכר סחורה במחירים הזויים, וקראו עליו את הפסוק: "זרו רְשָׁעִים מִרְחֹמַי". [תהילים נ"ח ד']

שואל הרב ניימן: אם התינוק לא נרגע כשאמרו לאמא שלו על יום הכיפורים, היה אמור לצאת ממנו איזה רשע שאוכל נבילות וטריפות או מחלל שבת בפרהסיא.

אבל למה יצא ממנו אדם שמפקיע שערים ומוכר ביוקר גדול, שכל החטא

אבחון שלא הגיע ליעד!!!

"הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא
עָלָיו חֲטָא" [י"ט י"ז]

חז"ל דורשים: "הוכח תוכיח" אפילו
מאה פעמים, וזה דבר פשוט שאין עניין
לומר את אותו משפט ולחפור איתו
מאה פעמים... ממש לא!!! לא לזה
התכוונו חז"ל.

אלא הכוונה שתנסה אפילו מאה
פעמים בכל מיני גישות, וכמובן בצורה
שלא תשפיל אותו, ורק על ידי כך יש
סיכוי שתוכל להשפיע ולגרום לו
לשינוי.

ולא רק כאשר באים להוכיח אדם יש
ענין שלא להשפיל אותו או לייאש
אותו, אלא גם כשבעל מקצוע או רופא
מאבחן ילד, אם הוא מייאש ואומר
שלילד הזה אין צ'אנס!!! אין סיכוי.

כפעם הבאה שאתה בא אליו, תביא לו
נעליים שיתקן, משום שהוא סנדלר

שם: "והודעת להם את הדרך ילכו בה
ואת המעשה אשר יעשון" שחז"ל
דורשים על הפסוק הזה: שהוא מדבר
על ביקור חולים גמילות חסדים ועוד.

ולא מובן, מה הקשר של הפסוק הזה
לעיצה שיתרו נותן למושה, שימנה עוד
דיינים שלא יהיה לו עומס???

והתשובה: שבשביל להוריד עומס של
דיני תורה, צריך לעשות גמילות
חסדים שאחד יעזור לשני, אם רק
אתמול הוא עזר לו בגמ"ח סביר להניח
שיהיה קשה לו מחר לריב אתו.

ובמקום לריב ולבוא לרב על דיני תורה
הם כבר יוותרו אחד לשני, ולכן זה
מאוד קשור להצעה שלו לייעול,
שיפתחו גמחי"ם שאחד יתרגל לתת
לשני ואז הוא פחות יריב אתו, וממילא
יהיה פחות עומס על הדיינים.

שמחים, אם הוא יוכל לכוון אותם או לפחות לתת להם רמז.

אמר להם האבא את האמת: כסף, לא חסר לי, וכל מה שתרצו לקנות לי אני יכול לקנות כמה פעמים בעצמי, לכן חבל על הכסף שלכם.

אבל אם תרצו לגרום לי נחת רוח, יש דבר אחד שהייתי שמח אם תשיגו לי.

בילדותי התגוררנו בניו יורק, הייתי בתלמוד תורה עם מרץ של השמחות... ילד קטן עם נשמה גבוהה, שבגיל קטן עדיין לא יודעים לנווט אותה בצורה נכונה, ולכן היא גורמת לכל מיני התנהגויות... שלצערנו, העולם מפרש אותן כשליליות, ואינן אלא מתנה שהם קבלו מבורא עולם, כדי שבבוא היום, כאשר יגדלו, הם יפנו את כל הכוחות האלה לאפיקים נכונים ויגרמו טוב לעולם.

בגלל כל המרץ העודף שהיה לי, החליטו הורי, אחרי שקבלו את עצת המחנכים, לקחת אותי לרופא מפורסם שיבדוק אותי ויתן את חוות דעתו על מצבי, וכיצד ניתן לטפל בי, אם בכלל...

בעל מקצוע אמור לייעץ לך איך לפתור בעיות ולהתגבר על קשיים, אך אין לו זכות לייאש או להגיד לך "אין סיכוי".

המקרה שלפנינו, מראה בחוש שגם כאשר אומרים לך "אין סיכוי" פירושו: אין לי כח להשקיע בו... אין לי כח להתמודד איתו...

אין כזה דבר ילד שלא יכול להצליח!!! אין!!! פשוט, אנחנו צריכים לדעת איך לעבוד איתו, איך לנתב לו את הכוחות למקומות הנכונים, ולאפיקים חיוביים, ונהיה מופתעים מהעוצמות שנגלה בילד.

יהודי עשיר משיקאגו בארה"ב שזכה לסיים את הש"ס, ועשה אירוע מפואר והזמין את כל משפחתו ומכריו, כמה ימים לפני האירוע התאספו ילדיו ודנו איזו מתנה הם יוכלו להביא לאבא שלהם, שכסף לא חסר לו... כל אחד העלה רעיון, אבל כל הצעה שעלתה רק גרמה לספיקות שקשה לצאת מהן.

בלית ברירה, הם ניגשו לאבא ואמרו לו שהם רוצים לקנות לו מתנה, והם היו

החלטתי שאני מנסה לעשות פה שינוי ולהתחיל דף חדש, כיון שלא הכירו אותי לפני.

הם ראו כי תלמיד מצטיין שמגיע לו את כל הפריבילגיות שיש לילדים מצטיינים, וגם אם הייתי מאחר או משהו בסגנון, הם היו מקבלים את זה בסלחנות יתירה...

וכך התקדמתי ועליתי לישיבה טובה, ומשם רק המשכתי להצליח, כשהצלחה גוררת הצלחה, כשילד חווה הצלחה ולא משנה באיזה נושא, הוא לבד כבר יחכה להצלחה הבאה, ואפילו, הוא יהיה מוכן להשקיע על זה.

ואם אתם רוצים לשמח אותי, אני רוצה שתשיגו לי את חוות הדעת של הרופא מניו יורק שאבחן אותי כמה שעות לפני שעברתי לשיקאגו...

הילדים כמו שאומרים נכנסו לעניין חזק!!! והתחילו לברר על הרופא, וכשהגיעו אליו התברר, שהוא כבר נפטר אבל היה לו רישום מדוייק של המטופלים שבקרו אצלו, ולכן זה לא היה כל כך קשה להגיע לאותו אבחון ומה היו תוצאותיו.

הורי שלא חסכו בחינוך שלי כלום, לקחו אותי לאותו רופא אולי ממנו תצמח הישועה, ישבתי אצלו שעתים, שבמהלכן הוא שאל אותי כל מיני שאלות, ובסיומן הוא הבטיח שהוא ישלח אלינו לבית, אחרי כמה ימים את התשובה וסיכום האבחון.

באותו יום, כשחזרתי מהרופא התברר שפיטרו את אבא שלי מהעבודה, ולא היה לו מקור הכנסה, חבר של אבא שלי משיקאגו שהיה אדם עשיר שמע על כך, והמליץ לאבי שאנו נעבור לשיקאגו, והוא יסדר לו עבודה עם סכום שהוא יהיה מבסוט ממנו...

לאבא שלי לא היתה כל ברירה אחרת, ובאותו שבוע עברנו לגור בשיקאגו, הרופא וחוות דעתו נשכחו לי מהלב, אבא שלי רשם אותי לתלמוד תורה חדש, חברים חדשים וצוות חדש.

היה לי סייעתא דשמיא שצוות ההנהלה של המוסד החדש בשיקאגו, לא דברו עם מקום הלימודים הקודם בניו יורק, וכך מצאתי את עצמי במקום לימודים שאין לצוות שם שום דיעה מוקדמת לגבי.

שלפחות לא יזיק לילדים, שם יתנו לו את הטיפול המתאים.

וואי, וואי, אתם שומעים איזה אבחון, סביר להניח שאם אבחון כזה היה מגיע להנהלה, לא היו ממשיכים להחזיק אותי, סביר להניח שאם ההורים שלי היו רואים כזה אבחון, הם בכלל לא היו משקיעים בי, והייתי היום במקרה הטוב סופר אוטובוסים באיזה מוסד סגור...

אבל בורא עולם ראה את כל זה, והציל אותי!!! על ידי כך שבאותו יום פיתרו את אבא שלי מהעבודה, וחברו הטוב משיקאגו הציע לו עבודה שם, וכיון שלא היה לנו סיבה להישאר בניו יורק, כבר באותו שבוע עברנו לשיקאגו.

ואיכשהו תוצאות האבחון נשארו אצל הרופא, ותודה לה' שהם לא הגיעו למלמדים שלי בשיקאגו, ולא להורים שלי, וכך יכלתי להתחיל דף חדש, והנה היום אני עומד מסיים את הש"ס, והי' זיכה אותי בכל המשפחה המדהימה הזו, בילדים בנכדים.

למה בחרתי לספר לכם את כל זה????
ודווקא ביום כזה?????

האבא ביקש מהם שהוא רוצה לקרוא ראשון את האבחון הזה, ובאמצע המסיבה.

למה????? מה הענין???? אף אחד לא הבין, אבל הם ידעו שאם אבא שלהם מבקש, הוא יודע טוב מאוד מה שהוא עושה.

הילדים השיגו לו את האבחון שאותו רופא מפורסם עשה לו כגיל קטן, אותו רופא כבר הלך לעולמו לפני הרבה שנים, ומי שהביא להם את האבחון היו הילדים של אותו הדוקטור.

באמצע המסיבה שעשו לו על סיום הש"ס, וחתונת הזהב, ביקש הסבא את רשות הדיבור ואמר: אני רוצה להקריא לכם תוצאות אבחון מלפני שנים, שכתב עלי רופא מאוד מפורסם מניו יורק.

הוא פתח את המכתב והתחיל להקריא: להורי הילד שלום, אחר האבחון שעשיתי לילדכם מתברר שיש לו קשיים 1,2,3, והתחיל למנות שורה של בעיות... ולכן אני חושב שאין מנוס מלשלוח אותו למוסד ס-ג-ו-ר !!!

פשוט תאמרו: "אין לנו פתרון", אבל אף אחד לא ביקש מכם דיאגנוזה שתסתום את הגולל על הילד...

ממש לא!!!! בשביל לייאש לא צריך להיות בעל מקצוע, זה כל "דיכאונים" מתחיל, יודע לעשות את זה טוב מאוד!!! גם בלי עזרה מבחוץ.

צדיק שנראה גנב!!!

"בְּצַדִּיק תִּשְׁפָּט עַמִּיתְךָ" [י"ט ט"ו]

רש"י בפסוק מסביר: שזה לדון לבן זכות, בכל מקרה שנראה לך מוזר אם האדם הוא אדם שבדרך כלל נוהג כשורה, אז אתה צריך להסתכל עליו ולחפש בו צד חיובי, וללמד עליו כן זכות.

גם כשהמקרה נראה לא כל כך טוב, תחפש בו צד טוב, שאולי יש לו סיבה שאתה לא יודע אותה, אולי יש פה איזה נתון שאם תדע אותו, כל ההסתכלות שלך תשתנה.

והתשובה היא: שאני רוצה שתראו מה קורה כשנותנים לילד צ'אנס ולא מתייאשים ממנו, מה יכולים להרוויח, זה לא אדם אחד, זו משפחה שלימה, זה עשרות שנים שהוא ישב וילמד ויהיה קרוב לבורא עולם.

והכל בזכות הסבלנות שלנו, בתור הורים ומורים, והחכמה היא דווקא כאשר הילד מאתגר, שם ההצלחה שלנו נמדדת... כיון שביום יום שהכל זורם והילדים עושים בדיוק מה שאמרנו להם מבלי לזוז סנטימטר זה נחמד, אבל עם כל הכבוד לזה לא צריך אורך רוח וסבלנות.

המדד האמיתי זה דוקא כשיש פה ושם מקרה לא שגרתי, איך אנחנו מכילים אותם, איך אנחנו רואים בהם את העתיד, את כל מה שיכול לצאת מהם בעתיד.

והדבר המדהים, שהם לא יזכרו מה לימדת אותם, אלא הם יזכרו איך התייחסת אליהם, ואיזה רגש גרמת להם להרגיש בקרבתך.

ולסיום: מילה קטנה לכל המאבחנים והרופאים, אם אין לכם פתרון לבעיה,

סיפר אותו אדם אחרי שראיתי את הקבלה, רציתי לצאת עליו ליד כולם, כדי שידע שרואים אותו, שהוא נמצא במכיבה לא פרייארית... ושלא יעשה דברים כאלה לעולם.

אבל אז רגע לפני נזכרתי שקראתי בגיליון "מקשיבים" שמדבר על ללמד כף זכות, ואולי יש כאן פרט שאני לא רואה, ולכן לפני שמסיקים מסקנות, לפני שמביישים מישהו, תבדוק לפני, תפנה אליו ותשאל אותו.

חיכיתי עד שהילדים הלכו, וניגשתי אליו ואמרתי לו: תגיד, רציתי לשאול אותך, כמה הכשר שהילדים קנו עולה לקילו???? הוא עדיין לא הבין ואמר לי, זה עולה 52 לקילו.

ותגיד לי, שאלתי כשכולי כועס, לפי הקבלה שראיתי המחיר נראה מינימום איזה אסאדו שישב במעשנת כמה שעות... איך לקחת להם כזה סכום????

אם אנשים ידעו מזה, המצב שלך לא יהיה לך טוב, וחבל!!! אני דואג לך!!! והכי עצבן אותי, שאני רואה אותו מחייך מאוון לאוון, הלוו!!! תתנצל, תגיד משהו.

לפעמים, משתמשים עם המצווה לדון לכף זכות, לא תמיד בהקשר הנכון.

אם זה אדם שהוא רשע, אין עניין לדונו לכף זכות, יש כאלה שדנים לך את כל הרשעים לכף זכות, נו, מה הבעייה????

הבעייה שהם מגיעים לאלה שבאמת צריך ללמד עליהם כף זכות, והם לא מלמדים, כי הם בזבזו כבר את כל האנרגיה על מקומות שהם לא היו צריכים ללמד כף זכות...

מסופר: על משפחה שההורים שלהם נפטרו ל"ע ול"ע בתאונת דרכים, וכל אנשי הקהילה דאגו להם, יום אחד בחנות המכולת השכונתית, אחד מאנשי הקהילה ראה את אותם ילדים מהמשפחה ההיא, שקנו חתיכת בשר לכבוד החג.

הוא הציץ בקבלה שבעל המכולת נתן להם, וראה שם סכום של 247 ₪ וואי, וואי, איך הוא לא מתבייש לעקוץ משפחה כזו, לא מספיק מה שהם עברו ואתה עוד מנצל אותם, איך???? איך אתה מסוגל????

חוצפה או תמימות???

סיפור שהתרחש באחת הישיבות, הביאו לישיבה משגיח חדש, כמו שאומרים שיעשה סדר... והוא נכנס לעניינים כמו שצריך, באחת הפעמים, היה מצב שהמשגיח רצה לשלוח בחור לביתו ליום.

הוא ביקש מהבחור שיבוא אליו, כאשר הבחור הגיע, שאל אותו המשגיח: איפה התפילין שלך???

הבחור שאל אותו: איזה?? של יד או של ראש???

המשגיח שראה בזה חוצפה, אני שואל אותך איפה התפילין, ואתה עושה איתי משחקים... אמר לו, על החוצפה הזו אתה עכשיו הולך לבית לכמה ימים...

אני כאיש צוות שעמדתי מן הצד לא הבנתי מה הקטע של הבחור, מה הוא הרוויח בחוצפה הזו???

אולי הוא ניסה להצחיק מישהו???

ניגשתי אליו ושאלתי אותו: תגיד, מה הקטע שאמרת למשגיח איזה תפילין של ראש או של יד.

הוא תפס אותי בצד ואמר לי: תדע לך, שלילדים האלה אני נותן בחינם ובשביל שלא יתביישו, סיכמתי איתם שאני אתן להם קבלה על מה שהם לוקחים, שאנשים לא ידעו שהם מקבלים בחינם.

את הקבלה שראית זה בכלל לא היה החשבון שלהם, אלא של מישהו אחר...

ואם היית אומר את זה בקול, היית עושה פדיחות לעצמך...

זה מראה לנו כמה שצריך לראות עוד צדדים, לא לשפוט מיד, לפני שאתה חורץ את גורל האנשים, לפני שאתה מגיב, תדבר עם האדם, תברר מי? מה? למי? את מי? מתי? איה? איך? ולמה? ותתפלא, שברוב הפעמים התמונה מורכבת הרבה יותר ממה שאתה חושב.

דיבור של הקשבה

סיפר אחד הרבנים: מידי פעם אני יוצא לשיעורים ברחבי הארץ, היה לי מקרה ששינה את כל ההסתכלות שלי על הנושא של לימוד כף זכות, באחת ההרצאות, זו היתה הרצאה שעסקה בנושא של חינוך ילדים.

כאשר הגעתי להרצות שם, מיד אחרי תחילת ההרצאה, לא עוברות כמה דקות, ואני קולט שתי נשים שיושבות באזור שקרוב אלי ומדברות... אמרתי לעצמי, תן להן שידברו, כנראה הן חברות שלא נפגשו כמה שנים, כמה דקות וזה יעבור...

במשך הזמן שהיה, אני מנסה לרמוז שזה מפריע לי, אבל הן עסוקות בפטפט אחד עם השניה, הפסקתי מידי פעם, ובאמת כשהפסקתי הן גם הפסיקו, וכשחזרתי לדבר הן גם המשיכו.

יוואאו, אני לא יכלתי... זה ממש הפריע לי שהן יושבות קרוב אלי וממשיכות לדבר, ריבוננו של עולם תעזור לי אני לא רוצה לבייש אותם

והוא בשיא התמימות אומר לי: אני לא מבין מה הרב רוצה ממני, היום בבוקר התפילין שלי קיבלו מכה רצינית, ואני ביררתי לאן שייך לשלוח אותם לבדיקה, והייתי בטוח שהרב שואל אותי איפה התפילין בשביל לשלוח אותם לבדיקה.

הייתי המום מהשיח חרשים שהיה פה, המשגיח היה בטוח שהוא התחצף ולכן יצא עליו, והבחור "מרבון" [מסכן בלע"ז] לא הבין מה רוצים ממנו, כמוכן שהלכתי למשגיח וסיפרתי לו על תמימותו של הבחור, והוא קרא לבחור והתנצל בפניו על חוסר ההבנה, ובסוף לא סילק אותו.

אבל מזה הבנתי, כמה חשוב שלא לשפוט מהר!!! אלא לנסות להכניס עוד נתונים, כיון שאם אתה לא ממתין עם המסקנות, אתה תתפלא לראות ולגלות לאיזה מסקנות מרחיקות לכת אתה יכול להגיע...

ואז עלה לי רעיון, ואמרתי לה שאני אחזור על מה שהרב אומר מילה במילה, ואת השפתיים שלי היא כן תוכל לקרוא, ואמרתי לה שאני אחזור אחר כך מילה במילה, ובזכות זה, היא נשארה להרצאה, ומאוד נהנתה...

אמרתי לעצמי, איזה נס שלא הערתי להן, אם הייתי מעיר להן ליד כולם, והן היו אומרות לי את מה שבאמת היה, לא הייתי סולח לעצמי...

פדיון שלא היה ולא נברא

שני אנשים שעבדו ביחד כמשך שנים, ולאחד מהם נולד בן אחרי מספר שנים, הוא הזמין את חבר שלו לברית, והכל היה מצוין... אבל אחרי חודש הוא שם לב שהחבר התחיל להתרחק ממנו.

הוא לא הבין מה עובר על חבר שלו, מדוע הוא מתייחס אליו ביחס קריר? אבל כיון שהוא התייחס אליו בקרירות הוא החזיר לו יחס של קרירות, וכך נפרדו דרכיהם...

מול כולם, כל המחשבות האלה רצו לי בראש בדקות הראשונות של ההרצאה, ואחרי זה כבר השתדלתי להתעלם מהן.

אבל אמרתי לעצמי, בסיום ההרצאה, אני חייב לגשת אליהן ולהעיר להן שלפחות שלא יעשו את זה למרצים אחרים, זה מאוד מאוד מפריע, אין לכם מושג כמה שזה מוציא מהריכוז...

כשסיימתי את ההרצאה, ניגשתי להעיר להן, לפתע פנתה אלי האשה שהיתה הפטפטנית הראשית, ואומרת לי: הרב, יישר כוח על הדרשה, היא היתה מאוד מיוחדת, ואני בלב שלי אומר, בטח מיוחדת, לכן דיברתם כל השיחה...

ואז היא סיפרה: הרב, חברה שלי יש לה בעייה בשמיעה, ובדרך כלל היא קוראת את השפתיים, וכך היא מבינה, הפעם היא רצתה לעזוב כבר בתחילת ההרצאה.

למה???? שאלתי.

כיון שהשפם שיש לך מסתיר את השפתיים ואי אפשר לקרוא אותן.

והמעניין, שאפילו דברים שנראים מוזרים, יראו לנו אחרת לגמרי.

לאהוב את החיים

סיפר אדם שהוא היה אחראי על חלוקת ספרי החפץ חיים בישיבה: תליתי פתק שכל מי שרוצה להזמין דרכי, ירשום את שמו, וכשהגיעו הספרים, שמתני אותם בצירוף פתק, שכל מי שהזמין יכול לבוא ולקחת, אחרי כמה ימים נשארו לי כמה ספרים, ניסיתי לברר מי הם המזמינים, והגעתי לכולם חוץ מאחד.

רשמתי את שמו על הכריכה מבחוזן, ואמרתי לעצמי, כדאי שאתן לו עוד שבוע כשהשם שלו על הספר, ואם הוא לא יקח את זה, אני אעביר את הספר הזה הלאה.

אחרי שבוע, התפללתי בישיבה, וראיתי שהשם עדיין מונח על הספר, זאת אומרת שהוא לא ראה את זה, תלשתי את הדף מעל הספר, ולקחתי

אחרי עשרות שנים, יצא לאחד מהם להיות בעיר של אותו אדם שעבד אתו, הוא התפלל אתו שחריית.

והנה הוא רואה שאותו עובד שהיה חבר שלו בעבר, ניגש ועלה לתורה בתור לוי, הוא קיבל סטירת לחי רצינית, תשאלו למה???

כיון שלפני יותר מעשור שנים, בתקופה שהם היו חברים טובים, אחרי שלחברו נולד בן הוא נפגע למה חבר שלו לא הזמין אותו ל"פדיון הבן" ועכשיו אחרי שנים רבות שהוא כעס עליו למה הוא לא הזמין אותו לפדיון הבן, מתברר שהוא "לוי" וכנראה שגם לפני עשרים שנה הוא גם היה לוי (🙄).

ולויים לא עושים פדיון הבן, זאת אומרת שהוא כעס עליו סתם, מבלי שבירר על כך, אם הוא היה מברר, למה הקרירות הזאת, היה חוסך מעצמו ומחבירו הרבה עוגמת נפש.

זה על קצה המזלג, החשיבות של לימוד כף זכות, לברר לפני ביצוע גזר הדין...

ואתה דורש הסבר וזה יפה, כיון שהגישה שלך מונעת המון בעסים והמון קפידות מיותרות.

ואני אסביר לך: אני האחראי על הזמנת הספרים והבאתם לכאן, ולכל השמות הרשומים בהזמנה הגעתי, חוץ מהשם שלך שלא הגעתי אליך, וכמו שאתה רואה שמתי את השם שלך עם אותיות של קידוש לבנה... כדי שתראה ותיקח.

אבל שבוע זה כבר כאן, ואני רואה שאף אחד לא לקח את הספר, לכן לקחתי אותו כדי להעביר אותו הלאה לזכות עם זה עוד מישהו.

וואי, וואי, אני לא מאמין!!! ואני כמעט הערתי לך אתמול שזה שלי, ועכשיו, אני מודה לה' שחיכיתי להיום.

בלדון לכף זכות, הכי חשובה זו הסבלנות, לא להגיב מיד למה שאתה רואה, תברר לפני ותחכה קצת... והתמונה תיראה אחרת.

יש דבר שבעצם לימוד הזכות שאתה מלמד, אתה כבר מרוויח, ראיתי

איתי את הספר לבית, כדי להעביר אותו הלאה.

למחרת, ניגש אלי אברך ופנה אלי, אם אני יכול להסביר לו מה פשר ההתנהגות שלי אתמול, על מה אתה מדבר????? שאלתי.

אמר לי אותו אברך: אתמול, ראיתי אותך לוקח ספר שהשם שלי היה רשום עליו באותיות גדולות, ואני רואה אותך שהורדת את הדף עם השם שלי, והכנסת את הספר לתיק שלך, ופשוט לקחת אותו ולא ביקשת רשות, אמרתי לעצמי אולי רצית לקחת ליום יומים, ואחר כך תחזיר, ברמת העיקרון אין לי בעיה, אבל גם לא שאלת אותי, וגם הורדת את הפתק????? הרצחת וגם ירשת?????

אם לא הייתי רואה בעיניים לא הייתי מאמין, אבל ראיתי, ואני בטוח שיש לך פה איזו כוונה נסתרת ☺ אחרת למה שתעשה כזה דבר?!

חייבתי אליו, ואמרתי לו: קודם כל אני שמח שבאת בצורה יפה וביקשת הסבר למשהו שהיה נראה בעיניך כגניבה,

כוונה נסתרת יכולה להיות במעשה המוזר הזה.

אז מה שבמשך הזמן יקרה, שהוא יראה רק טוב באנשים, יתחיל לאהוב אנשים, לאהוב את החיים.

אדם שבכל דבר רואה רע, ובכל סיטואציה הוא מחפש איפה סידרו אותו, איפה אכלו לו, שתו לו, לקחו לו, הוא מגיע לשנוא את החיים, לשנוא אנשים, כיון שלפי ההסתכלות שלו העולם הוא רע, אנשים מחפשים רע.

זה מסביר למה גם יש את כל האיסורים של "לא תלך רכיל" וכו'... כל הבין אדם לחבירו בסמיכות ל "בצדק תשפוט עמיתך".

כיון שהתורה באה לרמוז לנו: אם אתה רוצה להיות מסודר בכל העניינים האלה, הכי טוב זה שתתחיל לראות חיובי, תתחיל לראות טוב, ואז יהיה קל לך הרבה יותר לקיים את כל ההלכות של בין אדם לחבירו.

וגם אם זה מצריך ויתור פה ושם, אתה לא מתבלבל, ומקיים את הבין אדם

מביאים בשם ה"ישמח משה" שאומר: שבכל עבירה שבן אדם עובר, ישנם שני פגמים שנוצרים, יש את עצם החומרא של העוון במישור האישי, כמה שהחטא גורם לחוטא בעצמו.

ויש את הפגם של החילול השם שיש בדבר, שהוא מורד בכורא עולם.

ואת החילול השם הזה, אם אתה מלמד עליו זכות? הרווחת!!! שהורדת את אותו החילול השם, שכבר הוא לא נראה כאחד שמורד בכורא עולם, אלא כאחד שמחוסר ברירה עשה את העבירה הזו.

יש אומרים: למה התורה הסמיכה את הציווי של "בצדק תשפוט עמיתך" לציווי של "ואהבת לרעך כמוך"??? [הפרש של כמה פסוקים]

והתשובה: שאם אתה תגיע למצב שתשפוט את חבירך בצדק ותלמד עליו כף זכות, אזי תוכל להגיע ל"ואהבת לרעך כמוך" בנקל...

כיון שבשביל ללמד כף זכות, מחפשים בכל דבר מה יכול להיות טוב, איזו

עשיית המצוות, יש עוד זמן בשביל לעשות לה', אז הפרו תורתך, זה יגרום לו שהוא לא יעשה את המצוות...

אם נכנסת לליבו של אדם מחשבה כדי לקיים את המצווה יזדרו לקיימה, כיון שגם היצר הרע מזדרז להפריע לו.

ובכך פירש את הפסוק: "וכי תזבחו זבח שלמים לה' לרצונכם תזבחהו" ברגע שיש לך רצון לעשות מצווה, דבר ראשון, תזבח את הרצון, ותזדרז לעשות את המצווה, אם היצר הרע רוצה לקרר אותך מעשיית המצווה תזבח אותו...

בספר "מאורות הגדולים" מסופר: על החפץ חיים שתמיד היה זריז בקיום המצוות, ולא היה מתמהמה בקיומן, ובערוב ימיו, שכבר כוחותיו לא היו כל כך כמו שהיו, הוא היה נעזר בבני משפחתו, בגיל 90 נכנסו אליו מזכיר הישיבה ביחד עם נכדו.

וסיפרו לו ששלחו מכתב מארגון ה"ג'וינט" שהם מפסיקים את התמיכה בישיבה, הוא ביקש מהם שיכתבו לג'וינט מכתב תודה על מה שסייעו

לחבירו ב 100%, גם כשזה לא הכי קל.

למה החפץ חיים לא רצה לאכול את ארוחת

הבוקר???

"וכי תזבחו זבח שלמים לה' לרצונכם תזבחהו: ביום זבחתם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף". [יש' ה-ו']

שמעתי מאבי מורי שליט"א: שהתורה מצווה את האדם להיות זהיר באכילת השלמים, לאכלם בתוך שני ימים ולילה אחד, ולא להותיר ממנו.

ויש כאן רמז לכל המצוות, שאדם יזדרז לעשותן ולא יאמר יש לי עוד זמן, מה הלחץ עכשיו, כיון שאם הוא יחכה זה יעלם... והוא לא ימצא לזה זמן.

על הפסוק "עת לעשות לה' הפרו תורתך" אומר הרב קרלנשטיין זצ"ל: אם אדם אומר יש עוד זמן בשביל

על מה מתחרטים רגע לפני הסוף???

סיפר אבי מורי שליט"א: על בנימין ורפאל שהיו שני אחים דומים, שגדלו ביחד והיה ביניהם הפרש של שנה, ותמיד הם היו לבושים אותו דבר.

מי שלא הכיר אותם היטב, היה מתבלבל חופשי... וכשגדלו, בנימין התחתן ראשון, ולאחר מספר חודשים אשתו של בנימין הציעה את אחותה לרפאל, ואחרי כמה פגישות סגרו ביניהם והתחתנו.

לאחר מספר שנים, ההורים שלהם התחילו להרגיש לא טוב, ושני הילדים היו מטפלים בהם בתורנות, אחרי תקופה, הידרדר מצבו של האבא, אחד הילדים בא לבקר אותו ונילה שהוא ללא רוח חיים כבר כמה שעות, הוא הזמין אמבולנס שקבע את מותו...

הרופאים אמרו להם שלא כדאי שיודיעו לאמא, כיון שגם ככה היא מרגישה לא כל כך טוב.

לישיבה עד היום, המזכיר והנכד אמרו לו שהם יכתבו את המכתב תיכף, ויביאו אליו כשזה מוכן כדי שהוא יחתום.

החפץ חיים סבר שיש בזה הכרת הטוב, לתת מכתב תודה על כל מה שהיה עד עכשיו, אחרי שעה פנה אליהם החפץ חיים ושאל אותם אם הם הכינו את המכתב לגוינ'ט? אמרו לו: שעדיין לא, אבל הם כבר יכתבו.

אחרי כמה שעות הוא פנה אליהם שוב ושאל אותם אם הם כתבו את המכתב? ענו לו שעדיין לא [כנראה לא מצאו מי שישב להקליד 😊] אמר להם החפץ חיים: שמחר הוא לא יאכל ארוחת בוקר עד שהמכתב יהיה מוכן, והם יביאו לו לחתום על זה.

הוא הבין שאם לא עכשיו אין מתי... אם דוחים אז זה לא קורה, אם לא עכשיו אז זה אף פעם לא...

אבל רפאל ידע שבנימין מדבר מן השפה ולחוץ, והוא רק רוצה שלא יהיו לו פדיחות, ולכן הוא התחנן שישאר והוא יתן לו.

עד לאותה צוואה האחים היו אוהבים וזוכות האבא "המדהים הזה" 😊 נהפכו לשונאים, ולא דברו ביניהם, וכן לא הגיעו לאירועים אחד של השני.

אחרי עשר שנים המצב הבריאותי של בנימין התדרדר, כליותיו הפסיקו לפעול והוא נאלץ לעשות דיאליזה, אחרי שלושה חודשים שהוא סובל בשקט, הוא הרגיש ליד מלאך המוות.

הוא קרא לבן שלו ואמר לו: אתה יודע, אם יש משהו שאני מתחרט עליו זה הנתק שיש ביני לבין אחי, אני מתחרט על כך שלא נתתי לו כלום מהבית.

ונכון שהרווחתי כסף, אבל את המשפחה איבדתי, ואני יודע שאת כל הכסף, אני לא יקח איתי...

אבל ה"קפידא" וכל הצער... עם זה אני הולך להתמודד בעולם העליון, ותעשה לי טובה, אני רוצה לעזוב את

הם ישבו שבעה בכית של האח הגדול בנימין, והכל היה מצויין, באמצע השבעה פתחו את הצוואה ושם הם רואים שהאבא עשה טעות של מתחילים...

והאבא שכנראה לא היה מספיק חכם חילק את הוילה רק לבן הגדול.

ולמה זה טעות??? ביון שמי שמטיל קנאה ושנאה בין האחים, אין לו מנוחה בעולם האמת, אם הוא עזב את העולם הזה והשאיר את כולם רבים ואחד אוכל את השני, אין לו מנוחה שם.

איך שהבן השני שמע את זה אמר: אני בהלם!!! מה, אני כלום??? ואשתו גם רק שמעה את הצוואה עם דמעות אמרה לו: בוא, בוא, אין לנו מה להשאר פה, אנחנו כנראה לא רצויים אצל אבא שלך...

הלו!!! תשאר עד סיום השבעה לפחות, אמר האח הגדול בנימין, לא!!! אין על מה לדבר, אמר רפאל, בנימין בעם, וכי אמרתי שאני לא אתן לך חצי, מה אתם כועסים, תשארו ואני אתן גם לו.

כיון שרגע לפני המוות כולם מבינים שהם רבו על שטויות... על דבר שלא הולך איתם.

הכסף נשאר כאן, "ועזבו לאחרים חילם" אבל את הצער שהם גרמו, את הדינים שהם יצרו עליהם, מזה הם לא יצליחו להשתחרר כזה מהר.

ברוב המקרים, אמרה אותה אחות, אלו מקרים שאי אפשר לתקן ולהחזיר את הגלגל לאחור, וככה הם עוזבים את העולם ונפטרים בהרגשה של ח-ב-ל-!!!

באמת חבל!!!

לא לחינם יש רבנים שאומרים שהיום כדי לא לעשות מריבות בין בני המשפחה, מחלקים שווה בשווה ודואגים שהבנים יקבלו קצת יותר בשביל לקיים דיני ירושה.

אבל כדי שלא יהיו תככים ומריבות, כדי שלהורים תהיה מנוחה שלימה בעולם העליון, הם צריכים לדאוג שהילדים שלהם לא יריבו ביניהם.

העולם נקי, לך בבקשה לרפאל אחי, ותנסה להשכין שלום בינינו.

הבן של בנימין הלך לדוד רפאל ודיבר איתו, הוא סיפר לו על כל הצער שאבא שלו עובר, על הניתוק, ועל כך שהוא רוצה להשלים איתו והוא מוכן לתת לו חצי.

רפאל שגם התיימר מהניתוק של השניים, הגיע באותו יום לאחיו בנימין, ושניהם נפלו אחד על השני בכבדות, ואחרי ששמע על סבלו של אחיו עם הדיאלוזה, הוא בירר אם הוא יכול לתרום לו כליה, והתברר שהוא מתאים לתרומת כליה.

לאחר שבועיים, הוא כבר תרם לו את הכליה והם חזרו לשלום ביניהם.

אחות אוסטרלית שעובדת עם חולים סופניים ל"ע ול"ע, סיפרה שהסיפור הזה הסתיים טוב, אבל ברוב הסיפורים החולים הסופניים שעוברים במחלקה שלה, הדבר שהם מתחרטים עליו זה הניתוק שהם עשו עם כל המשפחה, המריבות על כסף.

ויש משפחות שיש להם הכל, אבל, אין להם כלום, כמה חבל!!!

והאמת, שעם קצת חכמה, ממש קצת, אפשר לדאוג לזה, ובוודאי שצריך גם סייעתא דשמיא ולהתפלל על זה.

כיון שאתה יכול לראות משפחות שאין להם כלום, אבל יש להם את הכל...

מעוניין לזכות את הרבים???

תמיד רצית לעשות לע"נ יקיריך,
ולא תמיד היתה לך את האפשרות,
או שפשוט לא ידעת בדיוק איך לעשות,
או שזה היה יקר מידי.
זה בשבילך

תמורת תרומה של 50 שקלים תקבלו 30 חוברות להפצה

אין לכם זמן להתעסק עם ההפצה אנחנו נפיץ בשבילכם

וצדקתו עומדת לעד, זה הכותב (הוא - הדין הקונה) ספרים ומשאלין לאחרים

קיצור שולחן ערוך סימן כח

חייגו כעת 052-7654865

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימי מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○	אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○	לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
הילדה מוריה בת רחל תחי' ○○○	ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○	ר' רפאל ישראל בן מזל הי"ו ○○○
להצלחת משפחת התורם בעילום שם ○○○	שולמית בת סוליקה תחי' ○○○	מכלוף בן גיגי בן מרים הי"ו ○○○
יצחק בן רבקה הי"ו להצלחה ברו"ג ○○○	הילד הראל מאיר בן לינוי ני"ו ○○○	לינוי בת שירה תחי' ○○○
לזיווג הגון ישראל עמר בן תמר הי"ו ○○○	מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○	רבקה בת חסידה חסיבה תחי' לזיווג הגון והצלחה בכל מעשי ידיה ○○○
דינה בת שרה תחי' ציון בן בת שבע תחי' סימה בת בת שבע תחי' ○○○	הילד רפאל בן לאה ני"ו הילד אלחנן בן לאה ני"ו ○○○	יעקב בן מז'ינה הי"ו דניס בת צביה תחי' ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי פרץ בר שמחה ז"ל ○○○	חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○	מורד חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○	הסבא ר' פינחס אליהו כהן בר שמחה ז"ל ○○○	הסבתא עישה בת סולטנה ע"ה לבית פרץ ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○	הרבנית הצדקת מרת לאה בת רבקה ע"ה לבית הוברמן ○○○	הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן הוברמן בן זלאטא אסתר זיע"א ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○	חיים בן גיגי בן מרים ז"ל ○○○	משה סרג' עטיה בן אורידה ז"ל ○○○
לע"נ ○○○	לע"נ ○○○	פאני פריחה בת תמר ע"ה לבית אביטן ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים
הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי
בהן הי"ו

איתמר ואסתר
אילוז הי"ו

יורם ומיי
עמיה הי"ו

ה' ישמרם ויחיהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעימים,
יצליחם במעשי ידיהם וכפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו מלפון ישיר

לשיעורי הרב שלימ"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר